Ancheta noastră

...ŞI ACUM – CONCLUZIILE!...

Aşa cum era şi de aşteptat, ancheta noastră privitoare la cauzele nivelului scăzut al fotbalului nostru a stîrnit un puternic ecou în rîndul tuturor celor care iubesc această frumoasă şi spectaculoasă disciplină sportivă. Se spune că gazetarii, ca unii care sînt mereu în miezul problemelor şi în mijlocul evenimentelor mai mari sau mai mici, nu se lasă impresionaţi atît de uşor. Şi totuşi, mărturisim cu toată sinceritatea, am fost viu impresionaţi atît de mulţimea răspunsurilor primite, cît mai ales de pasiunea pe care am simţit-o aproape în fiecare scrisoare. Au răspuns nu numai tehnicieni, nu numai nume sonore din trecutul şi din prezentul fotbalului nostru! Din toate colţurile ţării ne-au venit scrisori de la tineri şi vîrstnici, de la muncitori, elevi, medici, ingineri, studenţi, militari — într-un cuvînt, s-au adresat ziarului nostru toţi acei adepţi credincioşi ai fotbalului pe care, oricînd, pe ploaie, pe furtună, pe zăpadă, îi întîlneşti în tribunele stadioanelor noastre, încurajîndu-şi echipele favorite. Ne-a scris chiar şi o... femeie, atacînd probleme ale acestui sport eminamente bărbătesc.

Toate acestea au subliniat odată în plus marea popularitate a fotbalului şi, implicit, oportunitatea anchetei deschise de ziarul nostru.

Şi acum, după atîtea discuţii, care s-ar fi putut prelungi încă multă vreme, dacă spaţiul ne-ar fi permis, concluziile...

In primul rînd trebuie stabilit un lucru: ESTE SAU NU ESTE FOTBALUL NOSTRU ÎN REGRES? Cei mai mulţi dintre cititori şi-au exprimat părerea că fotbalul nostru nu e în regres, dar că, în raport cu ceea ce dorim, cu dezvoltarea generală a sportului nostru, cu condiţiile create, el n-a realizat progresul aşteptat. Şi acest lucru este foarte adevărat. Ceea ce lasă, uneori, impresia unui regres este de fapt O INCONSTANŢA, din cauza căreia ne situăm totdeauna la cei doi poli: ori sîntem în culmea fericirii (de pildă, atunci cînd C.C.A. face meci nul la Londra cu faimosul Arsenal), ori sîntem gata să afirmăm că fotbalul nostru nu face nici două parale (cînd aceeaşi C.C.A. este învinsă în campionat de Dinamo-Bacău). In primul caz sîntem în cel mai mare progres şi nu mai avem nimic de învăţat, în cel de al doilea cădem în cel mai crunt pesimism şi într-o serie interminabilă de... şedinţe autocritice şi de analiză.

De unde provine această inconstanţă? Ea provine din însăşi ...inconstanţa care există în toate sectoarele de activitate în fotbal, începînd de la conducere şi pînă la colective. Inconstanţă în formula competiţională, inconstanţă în criteriile de selecţionare şi de promovare a jucătorilor, inconstanţă în maniera de arbitraj, inconstanţă în munca antrenorilor, prea puţin curaj, prea puţină consecvenţă în respectarea unei linii, a unui punct de vedere.

Sintetizînd tot ceea ce s-a scris şi s-a spus în privinţa stadiului actual al fotbalului nostru, considerăm că trebuie să ne oprim în mod special asupra următoarelor aspecte, din care putem desprinde atît cauzele relelor, cît şi soluţiile pentru înlăturarea lor.

1. — CONDUCEREA FOTBALULUI NOSTRU DE CATRE UN SINGUR ORGANISM. In momentul de faţă sînt mult prea multe foruri care intervin în treburile fotbalului, suprapunîndu-se unul altuia. Primul efect este că măsurile care sînt luate nu pot fi unitare şi sînt răsturnate de la o zi la alta, prin intervenţia diferitelor foruri şi chiar persoane.

2. — CONDUCERE COMPETENTĂ. Asta înseamnă că, aşa cum într-o fabrică răspunderea întregului proces de producţie revine SPECIALIŞTILOR CU O INALTA CALIFICARE, tot aşa şi în conducerea secţiilor de fotbal trebuie să fie angrenaţi numai oameni pricepuţi, cunoscători ai problemelor fotbalului şi nicidecum — ierte-ni-se expresia — chibiţi care n-au altă calitate decît că vin doar cîteodată la fotbal însă întotdeauna la banchetele de după victorii.

In ce priveşte forurile de conducere (Direcţia, Comisia Centrală, comisiile regionale, raionale, orăşeneşti) se pune de asemenea problema de a cîntări în mod just aportul pe care-l poate aduce un tovarăş sau altul în buna conducere şi rezolvare a multiplelor probleme ridicate de acest sport.

3. — IMBUNATAŢIREA SISTEMULUI ORGANIZATORIC. In activitatea fotbalului, colectivul (secţia de fotbal) trebuie să aibă mai multă libertate de acţiune, atît pe plan organizatoric, cît şi pe cel administrativ-financiar. Aceasta ar crea posibilităţi mult mai bune pentru realizarea unei vieţi de colectiv, cu efecte binefăcătoare atît în munca de pregătire a sportivilor, cît şi în realizările pe plan local.

4. — STABILITATEA IN ACTIVITATEA COMPETIŢIONALA. La noi, spre deosebire de alte ţări, formula campionatului s-a schimbat mereu, ba uneori aceste schimbări au intervenit peste noapte, ignorîndu-se condiţiile specifice şi cerinţele fotbalului nostru. Aşa se face că pentru a se reveni la formula cea mai potrivită pentru campionatul categoriei A (a unei serii de 12 echipe) s-a ajuns anul acesta la retrogradarea a 3 ECHIPE DIN 13, ceea ce reprezintă un procent unic în fotbalul internaţional. Acest fapt a pus întregul campionat mai mult sub semnul luptei pentru evitarea retrogradării, cu toate aspectele ei negative (nervozitate, durităţi, acte de indisciplină etc.). Insăşi echipa noastră campioană, Dinamo, pretendentă din nou la titlu, s-a pomenit mai săptămînile trecute în hora echipelor ameninţate cu... retrogradarea.

5. — Legată de punctul de mai sus este PROBLEMA STIMULARII PRIN PREMII, DIPLOME, MEDALII ETC. A ECHIPELOR CARE LUPTA PENTRU LOCURILE 2 ŞI 3. Aceasta ar duce la înlăturarea situaţiei actuale, cînd campionatul durează... atîta timp cît nu s-a clarificat situaţia primului loc şi a celor supuse retrogradării...

6. — STABILITATEA ANTRENORILOR. Asta înseamnează să se lase antrenorilor răgazul necesar pentru a-şi duce la bun sfîrşit munca. Bun sau rău, antrenorul poate fi apreciat numai după un timp mai îndelungat. Ce poate face un antrenor la Cugir sau la Timişoara, unde schimbarea de la o lună la alta a antrenorilor a devenit un sistem? Dar, ce să mai spunem despre lupta permanentă pe care trebuie s-o ducă antrenorii cu diverşii tovarăşi care cred că ei sînt mari experţi şi care au pretenţia să-şi spună ultimul cuvînt în treburi tehnice, privind procesul de instruire sau alcătuirea echipelor? Desigur însă că şi antrenorii trebuie să privească în mod mult mai exigent munca lor. A fi fost cîndva jucător fruntaş nu e o „carte de vizită" suficientă pentru un antrenor. El trebuie să studieze în permanenţă, pentru a ţine mereu pasul cu dezvoltarea fotbalului pe plan mondial, cu noutăţile tehnice şi tactice care se ivesc permanent. Antrenorul nu poate rămîne un simplu supraveghetor la antrenamente. El trebuie să fie UN CREATOR, el trebuie să se preocupe de găsirea unor metode noi de pregătire a jucătorilor. Această invitaţie se adresează şi antrenorilor de Stat, care sînt folosiţi în ultimul timp mai mult ca statisticieni, în loc să fie îndrumaţi în munca de teren, în sprijinul antrenorilor din ţară.

7. — ORIENTAREA ARBITRILOR. Nu ne putem plînge că n-avem arbitri bine pregătiţi. Ceea ce le lipseşte celor mai mulţi este simţul răspunderii fapt care determină, pe de o parte, tolerarea unor infracţiuni flagrante (şi e suficient să citām cazul arbitrului Al. Toth din Oradea, în meciul Progresul Bucureşti—Locomotiva Bucureşti, cînd n-a acordat cel mai clar „11 metri" care s-a putut vedea vreodată), iar pe de altă parte duce la aprecierea diferită a aceleiaşi infracţiuni. Şi într-un caz şi într-altul, efectul este negativ asupra educaţiei jucătorilor şi spectatorilor. In plus, din cauza insuficientei experienţe internaţionale, arbitrii noştri nu cunosc maniera nouă de arbitraj, privind — de pildă — „talpa", jocul cu corpul, atacul portarului etc. De cînd mergem la fotbal, noi n-am văzut un atac asupra portarului, în condiţiuni corecte bineînţeles, acceptat de arbitru. In schimb, în Anglia, Voinescu, atacat corect, a fost aruncat cu minge cu tot în corner (noroc că faza nu s-a petrecut în faţa porţii) şi arbitrul a acordat just corner.

8. — SELECŢIONAREA RIGUROASA A JUCATORILOR. In categoriile superioare merită să ajungă — şi trebuie să ajungă — numai acei jucători care (indiferent de vîrstă), dovedesc calităţi şi pregătire corespunzătoare categoriei în care joacă. Dacă unele echipe prezintă „fisuri", aceasta se datoreşte în primul rînd faptului că sînt alcătuite din jucători de valori diferite, cu pregătiri diferite. De-aici şi acea inconstanţă a echipelor, de care ne lovim mereu. De aici şi lipsa de putere de concretizare a celor mai mulţi dintre jucătorii noştri în acţiunile de atac. In asemenea ocazii, în locul unei acţiuni pe cont propriu, care poate fi hotărîtoare în acel moment (şi e bine a nu se confunda jocul individual cu contribuţia personală a jucătorului în încheierea unei acţiuni) el pasează mingea şi... răspunderea altui jucător.

Desigur, sînt multe alte aspecte, poate la fel de importante, legate de bunul mers al fotbalului. Este vorba de: îngrijirea şi îmbunătăţirea bazelor sportive; egala răspîndire şi dezvoltare a fotbalului în toate regiunile ţării; o grijă egală pentru ridicarea tuturor centrelor fotbalistice şi nu concentrarea întregii atenţii asupra fotbalului bucureştean; cît mai multe întîlniri internaţionale inter-cluburi cu echipe de categorii corespunzătoare; dezvoltarea fotbalului în şcoli şi crearea de posibilităţi pentru şcolari de a juca în colectivele sindicale, fără restricţii; mai puţină teorie şi mai mult lucru practic în pregătirea jucătorilor (accent pe tehnica individuală); crearea unei competiţii speciale rezervată elementelor care au depăşit vîrsta de juniorat şi nu sînt încă apte pentru echipa primă etc.

9. PROBLEMA ECHIPEI NAŢIONALE. — Mulţi cititori au ridicat această problemă (deşi ea nu reprezintă o CAUZĂ, ci numai un EFECT) şi legată de ea, pe aceia a comisiei de selecţie şi a selecţionerului unic. Părerea noastră este că, în stadiul actual al fotbalului nostru, este mai potrivită formula unei comisii de selecţie restrînse la 3 persoane, care însă, să fie aleasă de consfătuirea pe ţară a antrenorilor şi confirmată de conferinţa pe ţară a Comisiei centrale de fotbal. In acelaşi timp, acestei comisii de selecţie trebuie să i se asigure continuitatea cel puţin un an, în care timp să fie lăsată să lucreze şi să răspundă de toate lucrările care-i revin, fără nicio ingerinţă şi presiune din partea nimănui.

Să nu uităm, însă, o sarcină de fiecare zi: munca educativă. Orice acţiune îşi atinge mai repede şi mai bine scopul atunci cînd oamenii sînt conştienţi de rolul pe care îl au, de ceea ce au de făcut în folosul lor propriu, în folosul tuturor.

Ne exprimăm convingerea că toate aceste discuţii nu vor rămîne fără rezultat şi că organele de specialitate — Direcţia Fotbal din C.C.F.S./C.M. şi comisia centrală de fotbal — vor analiza cu toată seriozitatea problemele ridicate de masa de tehnicieni şi iubitori ai fotbalului, în aşa fel încît să nu se mai ivească ocazia unei noi anchete asupra nivelului scăzut al fotbalului.

Iar nouă, presei, ne revine mai mult ca oricînd sarcina de a fi mai exigenţi, de a privi realizările şi succesele în domeniul fotbalului la justele lor proporţii şi de a interveni — atunci cînd lucrurile nu merg bine — nu cu scuze de circumstanţă, ci cu tăişul criticii, care să ajute într-adevăr la lichidarea lipsurilor constatate.

ACTIVITATEA COMPETIŢIONALĂ CONTINUĂ

Programul săptămînal de fotbal, început joi cu trei partide restante în categoriile A şi B, continuă mîine cu ultima etapă în categoria A şi penultima în categoria B.

In prima categorie, etapa de mîine prilejuieşte reapariţia în faţa publicului bucureştean a liderului campionatului, C.C.A., care joacă în Capitală pentru prima dată după turneul întreprins recent în Anglia. Deşi n-a jucat, poziţia în clasament a echipei C.C.A. n-a fost ameninţată nici un moment. C.C.A. este virtuală campioană, şi mîine, în compania unei echipe sortită retrogradării — Locomotiva Timişoara — va căuta să confirme justeţea locului ocupat în actualul campionat. Intîlnirea se va disputa pe Stadionul „23 August" cu începere de la ora 10,30.

In ţară au loc următoarele jocuri: Ştiinţa Timişoara—Flamura roşie Arad, Ştiinţa Cluj—Energia Minerul Petroşani, Dinamo Oraşul Stalin—Progresul Oradea şi Dinamo Bacău—Locomotiva Bucureşti.

Clasamentul categoriei A

1. C.C.A.	21	13	3	5	53:23	29
2. Energia Fl. Pl.	22	9	9	4	40:19	27
3. Dinamo Buc.	23	12	3	8	45:33	27
4. Locom. Buc.	23	8	10	5	44:27	[illegible]
5. Ştiinţa Tim.	22	9	7	6	32:29	[illegible]
6. Fl. roşie Arad	23	9	6	8	35:3[illegible]	24
7. Progresul Buc.	24	8	6	10	34:39	[illegible]
8. Dinamo Or. St.	23	8	5	10	34:38	21
9. Progr. Oradea	21	9	3	9	24:3[illegible]	21
10. Energia M. Petr.	22	7	6	9	26:30	20
11. Locom. Tim.	22	4	9	9	16:32	17
12. Dinamo Bacău	22	6	4	12	22:36	16
13. Ştiinţa Cluj	22	5	5	12	16:43	15

Dinamo Bucureşti a reintrat în plutonul fruntaş

Revirimentul produs în ultima vreme în formaţia dinamovistă s-a făcut remarcat şi în meciul de joi, cînd, mai ales în repriza a doua, Dinamo şi-a depăşit confortabil adversarul, Progresul Oradea, de care a dispus cu 3—0 (1—0). Şi ceea ce constituie desigur o curiozitate este faptul că Dinamo a jucat mai bine atunci cînd a fost nevoit, prin accidentarea fundaşului Szökő (trecut ca „figurant" pe extrema stîngă) să recurgă la unele improvizaţii în echipă (Nunweiler fundaş, Neagu mijlocaş ş.a.). Am semnalat acest lucru tocmai pentru a arăta că Dinamo dispune de suficiente resurse pe care ştie să le folosească atunci cînd ţine cu tot dinadinsul să se comporte la înălţimea valorii şi reputaţiei sale. Cu această victorie, Dinamo Bucureşti a reintrat în lotul fruntaşilor clasamentului, acolo unde desigur îi este locul.

In contrast cu Dinamo, Progresul Oradea a fost lipsit de combativitate, de acea însufleţire şi dîrzenie obsolut necesare finalizării unor acţiuni bine concepute şi destul de abil conduse pînă în preajma porţii adverse. Orădenii au combinat frumos, au depăşit în repetate rînduri pe apărătorii dinamovişti, dar în faţa porţii lui Uţu — în excelentă dispoziţie şi inspirat în intervenţii — n-au reuşit nimic. Ei s-au demoralizat după golul marcat de Suru în min. 44 printr-un şut admirabil şi au comis numeroase greşeli în atac şi în apărare în repriza a doua. Două dintre greşelile făcute de apărarea orădeană s-au soldat cu golurile marcate de Szökő (min. 49) şi Ene (min. 75).

Arbitrul Pikj Kroner — excelentul nostru teoretician — n-a reuşit de această dată la proba practică. A fost depăşit de rapiditatea fazelor şi a apreciat greşit numeroase ofsaiduri şi faulturi. El i-a dezavantajat pe orădeni, neacordîndu-le o lovitură de la 11 metri la un fault flagrant comis de Băcuţ II asupra lui Toth.

DINAMO BUCUREŞTI: Uţu — Izghireanu, Băcuţ II, Szökő — Călinoiu, Nunweiler — Boian, Nicuşor, Ene, Neagu, Suru.

PROGRESUL ORADEA: Gebner — Vărzan II, Karikaş, Barcu — Krempanschi, Vlad — Toth, Florea, Carol Bartha, Cuc, Köszegy.

S. MASSLER

La Ploeşti rezultat de egalitate după un joc slab

PLOEŞTI, 8 (prin telefon). — Spre surprinderea celor 9.000 de spectatori, întîlnirea s-a terminat cu un rezultat de egalitate 1—1 (0—0), care avantajează echipa din Oraşul Stalin. Dinamoviştii s-au apărat de la început cu patru oameni pe linia de fund. (Ristin a jucat fundaş dreapta) şi trei mijlocaşi (Csegezi a fost al treilea half). Jucătorii ploeşteni au părut obosiţi şi nu s-au ridicat nici un moment la valoarea lor normală.

Totuşi, Energia a avut iniţiativa încă din primele minute ale primei reprize dar atacanţii ploeşteni nu pot trece de apărarea hotărîtă a echipei din Oraşul Stalin decît în repriza a doua cînd jocul este mult mai dinamic. Zece minute de la reluare, Zaharia deschide scorul după un schimb de pase cu A. Munteanu şi D. Munteanu: 1—0. Incurajaţi petroliştii atacă insistent dar fără rezultat. Din min. 65 jocul se echilibrează. Dinamo Oraşul Stalin întreprinde cîteva contraatacuri foarte periculoase şi în min. 75 egalează: Hidişan trimite „printre" o minge lui Rădulescu, acesta pasează lui Csegezi, care trage puternic pe jos. Mingea trece printre mîinile lui Roman în poartă: 1—1.

ENERGIA: Roman — Pahonţu Marinescu, Topşa—Cosmoc, Neacşu — Zaharia, D. Munteanu, Drăgan, A. Munteanu, Bădulescu.

DINAMO ORAŞUL STALIN: Stamate — Moarcăş, Lazăr, Sereş — Hidişan, Florescu — Ristin, Rădulescu, Szakacs I, Csegezi, Szakacs II.

Cucu Dan şi Ion Rizoiu
corespondenţi

CATEGORIA B

Flamura roşie Bacău-Energia Steagul roşu Oraşul Stalin 4-6 (4-1)

BACAU, 8 (prin telefon). — Echipa locală a jucat foarte bine, în special în prima repriză, cînd a condus la un moment dat cu 4—0, dar puterea de luptă şi rutina oaspeţilor şi-au spus pînă la urmă, cuvîntul. La scorul de 4—3 în favoarea echipei Fl. roşie, jocul a devenit mai dur pentru că băcăuanii îşi vedeau victoria periclitată. Meciul s-a disputat pe un teren acoperit cu zăpadă. Cele zece goluri sînt opera lui Szocs (min. 10) şi Haimovici (min. 15, 17, 29), pentru Fl. roşie, Haşoti (min. 38 din 11 m. şi min. 81), Proca (min. 47, 53, 86) şi Fusulan (min. 72) pentru Energia St. Roşu.

V. MIHAILA

Mîine-finala campionatului republican de juniori

Ultimul act al campionatului republican de juniori, finala, se desfăşoară mîine pe Stadionul Republicii (ora 12,30). Din cele 91 de echipe care au luat startul în această interesantă competiţie rezervată tinerilor fotbalişti şi din cele 10 care s-au calificat pentru turneul final, două au reuşit să ajungă la un pas de realizarea dorinţei lor, cucerirea titlului de campioană a ţării: Energia Flacăra Ploeşti şi deţinătoarea titlului, Ştiinţa Cluj. Prima este neînvinsă în acest campionat, a doua a suferit o singură înfrîngere. Ambele au înscris un număr impresionant de goluri: 143 ploeştenii, 92 clujenii. E vorba, deci, de două linii de atac foarte eficace. Nici apărările nu sînt slabe. Dimpotrivă. Aceea a ploeştenilor a primit 7 goluri iar aceea a Ştiinţei 12. Rezultă că echipele sînt de forţe apropiate şi că promit o finală viu disputată, o întrecere de calitate, la înălţimea posibilităţilor ambelor formaţii. In semifinale, cele două echipe au utilizat formaţiile:

ENERGIA FLACARA: Enăchescu-Alexandru, Florea, Buzea-Moraru, Vintilă-Sitaru, Apostol, Dridea, Tabarcea, Marin George.

ŞTIINŢA: Şerban-Costin, Mureşan, Tatu-Petre Emil, N. Crişan-Papiu, Pană, Răsman, Oroshegi, V. Crişan.